

Tydzień 1 / Dzień 3

Ps 104, 1-5. 10-15. 24

Błogosław, duszo moja, Pana!
O Boże mój, Panie, jesteś bardzo wielki!
Odziany we wspaniałość i majestat,
światłem okryty jak płaszczem.
Rozpostarłeś niebo jak namiot,
wzniosłeś swe komnaty nad wodami.
Za rydwan masz obłoki,
przechadzasz się na skrzydłach wiatru.
Jako swych postów używasz wichry,
jako sługi – ogień i płomień.
Umocniłeś ziemię w jej podstawach:
na wieki wieków się nie zachwieje.
[...]
Ty zdroje kierujesz do strumieni,
co pośród gór się sączą:
poją one wszelkie zwierzęta polne,
[tam] dzikie osły gaszą swe pragnienie;
nad nimi mieszka ptactwo powietrzne,
spomiędzy gałęzi głos swój wydaje.
Z Twoich komnat nawadniasz góry,
aby owocem Twych dzieł nasycić ziemię.
Każesz rosnąć trawie dla bydła i roślinom,
by człowiekowi służyły,
aby z roli dobywał chleb i wino,
co rozwesela serce ludzkie,
by rozpogadzać twarze oliwą,
by serce ludzkie chleb krzepił.
[...]
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie!
Ty wszystko mądrze uczyniłeś:
ziemia jest pełna Twych stworzeń.

Modlitwa przygotowawcza: Stając w obecności Bożej, uczynię znak krzyża. Poproszę, aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny były skierowane w sposób czysty do służby i chwały Jego Boskiego Majestatu.

Obraz: Wyobrażę sobie jakiś piękny obraz przyrody: las, kwitnącą łąkę, góry, morze.

Prośba o owoc: Poproszę w tej medytacji o dostrzeżenie dobra i piękna stworzonego świata.

1. Od Boga otrzymujemy wiele darów. Pierwszym, nie zawsze docenianym, jest dar stworzenia nas i całego świata. Rzadko podziwiamy dar stworzenia, zabiegani w codzienności, zwłaszcza mieszkańcy wielkich miast nie mają już bezpośredniego kontaktu z naturą. Dziś zapominamy, że żyjemy dlatego,

że oddychamy, bo mamy powietrze, wodę, słońce. I choć tak wiele możemy dzięki nowym technologiom, w rzeczywistości nie jesteśmy samowystarczalni. Kiedy ostatni raz dziękowałem Bogu za słońce, drzewa, morze czy góry, za stworzony świat?

2. Bóg nie tylko świat stworzył (kiedyś, na początku czasów), ale stwarza go wciąż. Nasz świat jest w każdej chwili podtrzymywany Bożą miłością i troską. Od skomplikowanych mechanizmów przyrody, od atomów i komórek, po piękno motyli, ciepło słońca i nieskończoność wszechświata.

3. Warto sobie uświadomić, że ani świat nie jest zbiorem przypadków, ani my nie jesteśmy przypadkiem. Bóg stworzył wspaiały, niesamowity kosmos i chciał, żeby pojawił się w nim człowiek.

4. Świat został stworzony dla człowieka. Mamy współpracować ze Stwórcą w kontynuacji dzieła stworzenia, mamy pracować, dbać o rozwój, odkrywać nowe możliwości. Ten świat jest dla nas, ale powinniśmy też troszczyć się o całe stworzenie i rozumnie korzystać z tego wspaiałego Bożego daru. Zobaczmy, jak często człowiek dar ten niszczy przez swoją bezmyślność, wygodnictwo i zachłanność, zamiast troszczyć się o niego. A co ja robię?

Rozmowa końcowa: Zakończę rozważanie osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówię *Ojcze nasz*.